

בן, מה זה שאמר הפתוח כל אשר נשמה רוח חיים וגוי? הויאל והיתה להם נשמה, היה להם להנצל! לא היה בידו.

באו ושאלו את רבבי אלעזר ברבי שמעון. אמר להם, שיבך אמר ופסוק זה מסיע לו, שיבך אמר אביו (אבי), שכאשר בא המבול, לא ראה (זה) אדם שיעשה הקודש ברוך הוא אלא נתן, זוכתו לא היה אלא לגן ברוך הוא בשבלו אלא נתן, עליהם ועל בתיהם, שלא היה עליהם זכותו כל כה להגן על כל הדור, ואותם שהיו צדיקים בתקלה, כמו חנוך וירד, שהיתה להם נשמה קדושה וראויהם שהקדוש ברוך הוא יעשה בשבלים - בחרבה מתו. והינו שאמר כל אשר נשמת רוח חיים באפיו, ואותם שנשמה קדושה היהת בהם. ואל אמר שעיל אלו שהיו במבול הוא אמר, אלא בא הפתוח ואמր מכל אשר

בחרבה מתו: ע"ב מהשומות מבל אותו שהיתה בהם נשמה קדושה כמו חנוך, ירד, וכל הצדיקים, כדי להגן על הארץ שלא חשמר בגלים. וזה שבתוב כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מפל אשר בחרבה מתו, כבר מתו והסתלקו מן העולם, ולא נשר מהם מי שיאנו על העולם בזמן ההוא.

בא ראה, הפל הם דרגות אלו על אלף, נפ"ש, רוח, נשמה, דרגה על דרגה. הנפש בראשונה, והיא הדרגה הפתוחה, פפי שאמןוף. אחר כה רוח, שורה על הנפש ועומדת עליה. הנשמה הדרגה שעוללה על הפל, ובארו.

נפש - זו נפש דוד, והיא שוערת לקלבל הנפש מאותו נהר ששופע ויוציא. רוח - זו רוח שועורת על

ואמריתון דנסמطا היא קדישא מעליא על כל אם בן מאי הוא לא אמר קרא כל אשר נשמת רוח חיים וגוי, הויאל והוה להו נשmeta, היה להו לא אשתחזב. לא היה בידיה.

אתו שילוח לר' אלעזר ברבי שמעון אמר דהכى אמר אבוי (אבי), דכי אתה טופנא לא חזא (זה) בר נש דיעבד קדשא בריך הוא בגיניה, אלא נתן. זיכותיה לא היה אלא לאגנא עליהון ועל בתיהון שלא היה זיכותיה כל כה לאגנא על כל דרו ואינון דהו זפאי בקדמיתא בגון חנוך ירד דהו להו נשmeta קדישא, ומזיאנו לمعد קדשא בריך הוא בגיניהון בחרבה מתו. והינו דאמר כל אשר נשמת רוח חיים באפיו איןון דנסמطا קדישא היה בהון ולא תימא דעת אינון דהו בטופנא אמר, אלא אתה קרא ואמר מכל אשר בחרבה מתו: (עד כאן מהשומות)

מבלי אינון דהו בהו נשmeta קדישא. בגון חנוך, ירד וכלהו צדיקיא, בגין לאגנא על ארעה, שלא ישפטاي בגיניהון. הדר הוא דכתיב, כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו. כבר מתו ואסתלקו מעולם, ולא אשתקר מנהון מאן בגין על עולם בההוא זמנה.

חא חי, אבל אינון דרגין, אלין על אלין. נפ"ש, רוז"ה, נשמה. דרגא על דרגא. נפש בקדמיתא, ואיהי דרגא תפאה בדק אמרן. רום לבפר, דשריא על נפש ורקיא עלה. נשמה, דרגא דסלקא על פלא, וארקמוּה.

נפש, דא נפש דוד, ואיהי רקיעמא לקלבל נפש מההוא גהר דנגיד